

Ανασύρθηκε ζωντανός έπειτα από 12 ημέρες

Ο Τάριος γάλακας έζησε 1226 ώρες εγκλωβισμένος σε τρύφημα!

112.226...

(Μικρό σχόλιο)

“Ένα παιδί ξαναείδε τό φῶς!”

Ηισοπεδωμένη Αϊτή (Haiti), στην Καραϊβική θάλασσα μάθαμε από μία μικρή είδηση, μετά τόν φοβερό σεισμό τών 7,3 Ρίχτερ, πώς είναι ή πρώτη χώρα πού ανεγνώρισε τήν Έλλάδα, μετά τήν Έπανάσταση τού 1821 ως έλευθερο κράτος. Έχουμε έτσι ως Έλληνες ιδιαίτερη ευαισθησία στή μεγάλη δοκιμασία τού νησιού.

Πώς νά μή μās συγκλονίσει ότι τίς πρώτες μέρες μετά τή συμφορά ή Αϊτή μετρούσε 150.000 νεκρούς, 195.000 άγνοουμένους και περισσότερες χιλιάδες άστέγους;

Καθώς περνάει ό καιρός όμως οι τραγικές εικόνες πού είδαμε ξεθωριάζουν... Η διεθνής δημοσιογραφία προβάλλει νέα γεγονότα. Οι τηλεοπτικές εικόνες κατακλύζουν τά μάτια μας μέ άλλες παραστάσεις καταστροφών, συγκρούσεων, διαμαρτυριών...

Έλησμονήσαμε έτσι μέ πόση συγκίνηση είδαμε τή σκηνή πού Έλληνες και Γάλλοι διασώστες άνέσυραν ζωντανό μέσα από τά έρείπια τό νεαρό άνδρα, εγκλωβισμένο στά χαλάσματα δώδεκα ήμέρες.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό πού όμολόγησε μόλις συνήλθε: «...κάθε νύχτα όνειρευόμουν τή στιγμή πού θά μέ ανακάλυπταν...». Είχε χάσει τήν επαφή του μέ τό χῶρο και τό χρόνο κι όμως δέν τόν έγκατέλειψε ή έλπίδα!

Φώναζε κι έκανε θόρυβο. Άκουσε τά κτυπήματα ό Έλληνας δημοσιογράφος Σωτήρης Δανέζης και ειδοποίησε τά μέλη τής Έλληνικής ομάδας διάσωσης, πού μέ τούς

συναδέλφους τους ρίχτηκαν στόν επικίνδυνο άγώνα νά τόν άπεγκλωβίσουν από τή σκοτεινιά τής γής, άφου άπομάκρυναν τά συσσωρευμένα βαριά άντικείμενα. Τότε τό πνεύμα τής αυτοθυσίας κυριάρχησε. Άμέσως ή Έλληνίδα και ή Γαλλίδα διασώστρια σύρθηκαν πρώτες στά έρείπια. Βρήκαν τό θαμμένο νέο πού χαροπάλευε. Η έλπίδα και ή αγάπη νίκησαν!

Οι έφημερίδες χαρακτήρισαν αυτή τή διάσωση, όπως και τού δεύτερου θαμμένου νέου μέσα στά συντρίμια ως θαύμα. Θαυμαστή βέβαια ήταν και ή διάσωση και τών άλλων 130 ατόμων πού ανασύρθηκαν ζωντανοί στό Πόρτ -ώ- Πρένς, τήν πρωτεύουσα τής Αϊτής, όπου 500.000 άστεγοι ίσως ακόμα προσμένουν μεγαλύτερη συμπαράσταση άπ' όλους τούς ανθρώπους τού κόσμου.

Κι άν ίσως ξεχάσουμε αυτούς, πώς νά φύγει από τή σκέψη και τήν καρδιά μας, και ιδιαίτερα τού κάθε παιδιού, ό ένδεκαχρονος Κίκι πού σώθηκε από τά χαλάσματα μετά από ένδεκα ήμέρες κι έμεινε μέ σηκωμένα τά χέρια κοιτάζοντας ψηλά, μ' ένα παραπονεμένο χαμόγελο; “Εμοιαζε σάν νά παρακαλούσε τόν Θεό νά ζήσει. “Εμοιαζε σάν νά ευχαριστούσε, γιατί ξανάβλεπε τό φῶς!

Μήπως και είχε τά χέρια του άπλωμένα και σ' όλα τά παιδιά τής γής νά δείξουν έμπρακτα τήν αγάπη τους;

Ό μικρός Κίκι ευχαριστεί, χαμογελάει στό φῶς και περιμένει!